желающе всѧкъ ѿ нихъ приѡбрѣсти ю̃ во свои мтыирь; но волею бж҃тїею и҆ страстотерпца Геѡргїа паки чꙋдеснѣ ѿ тамо прейде и҆ всели сѧ въ Зѡграфскꙋю обитель ꙗже и҆ до нынѣ ꙗкѡна сїѧ непрестаннаѧ чꙋдеса точитъ оусерднимъ бгомолцемъ съ вѣрою приходѧщимъ во ст҃ꙋю обитель сїю на поклоненїе: ⸗

Въ чть и҆ памѧтъ ст҃агѡ славнагѡ великомч҃нка Геѡргїа, сїѧ риза сребреннаѧ оустроена старанїемъ преп҃бныхъ ѻ҆цевъ Зѡграфскагѡ мнтырѧ Викентїа и҆ Ѧнатолїа, и҆ подаѧнїемъ хр҃толюбивыхъ рабѡвъ бж҃їихъ ѻ҆десскихъ кꙋпцѡвъ Славеноболгарскихъ Македонскихъ оурожденцѡвъ и҆зъ разныхъ епархїѧхъ, и҆хже почтеннаѧ и҆мена написана сꙋтъ въ сꙋнодалнꙋю книгꙋ ради вѣчнагѡ споминовенїѧ съ достоблженными ктиторами ст҃ыѧ ѻ҆бители сеѧ ҂аѿкв: ⸗ въ Санктпетербꙋргѣ.

97. — Зографъ. Бележки отъ 1825—1826 г. въ сборникъ, № 283, на последния листъ:

а) Знайно бꙋде ва лето ҂аѿке (1825) на месецъ септемврїѧ ка са беше родила кꙋюрꙋклїѧта звезда п. . че са загꙋби слетъ малко време †

б) Знайно бꙋде ва лето ҂аѡкѕ (1826) на месецъ їанварїи кї число как са потрусї земѧта три пати пресъ ноща † и потрусї са н априла ѵѵ (23) на воскрусение ꙋ неделя на ꙋ . . .

в) † Знайно бꙋде ва лето ҂аѿкѕ (1826) на месецъ їюнїи денъ ѵѵ какъ избиха енїчеретъ на Царїградъ та станаха низамъ цедитъ изби аа па. —

98. — Зографъ. Щампи отъ 1834 г. Щампарското дѣло се явява твърде рано въ монастиритѣ. За стари зографски щампи не можахъ да се науча. Намѣрихъ такива едва отъ 1834 г., калъпитѣ на които били гравирани въ карейския скитъ, както личи отъ гръцкия текстъ на щампитѣ. Тѣзи щампи (картини) иматъ размѣръ 34×30 см. На горната половина на картината сѫ изобразени: въ срѣдата св. Богородица, св. Георги отъ дѣсната ѝ страна и св. Козма (прочутъ зографски пустиножитель). Отъ устата на св. Козма излизатъ думитѣ: Бц҃е дво настави мѧ какѡ спасꙋ сѧ. Отговорътъ на св. Богородица е: Да безмолствꙋе(ши) на единѣ. Подъ образитѣ стоятъ два надписа, единъ гръцки и другъ славянски: